

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Lazdynietė Elena RATAUTAITĖ-SKIRELIENĖ gimė Jonavoje ir netrukus apsigyveno Vilniuje. Ten mokėsi Salomėjos Nėries vidurinėje mokykloje, baigė Vilniaus pedagoginį institutą. Jai yra tekę dirbti valstybės tarnyboje tiek sovietinėje, tiek ir Nepriklausomoje Lietuvoje. Išėjusi į pensiją daugiau nei prieš 10 metų sostinėje, Lazdynuose, subūrė Pagyvenusių žmonių poezijos ir romanų klubą „Elena“, kuriam iki šiol vadovauja. Mokykloje pradėjo rašyti eiles. Su poezija aktyviai bičiuliuojasi ir dabar. Kartais savo eilėraščių paskaito klubo „Elena“

pasirodymų metu. Elena savo kūryba dalinasi praeitame Pilaitės poezijos pavasaryje. Nemano, kad jos posmai tokie puikūs, kurie tiktų plačiau viešinti. Betgi sutiko jais pasidalinti ir šį kartą.

Gėlės mano vaikams

Įvairiausiai žiedais
Pražydo žemė gimta,
Alyvom ir jazminais
Puošiasi brangi Lietuva.

Kad dilgėlės nebadytų
Jų švelnių kojyčių,
O tik rugiagėlėm žydėtų
Švelnios jų galvytės.

Paimkit glėbį mano gėlių,
Pačių, pačių švelniausių,
Ne tų – dygliuotų rožių,
O vasaros gėlių gražiausių.

Priimkit tas gražias gėles,
Ir neškit jas į Saulę,
Kad kelias būtų gėlėmis nusėtas,
Einant į platųjį pasaulį.

Prašau, tik nesuklupkit,
Eikit iškelta galva,
Prašau, tik nepaklyskit, –
Kad laimė lydėtų Jus visada.